

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาวัด ในเขตพื้นที่ ตำบลพังขว้าง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาค้นคว้างานวิจัย เอกสาร ตำรา และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาวัด มาประกอบในการสร้างแบบสอบถามกำหนดแนวทางในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งรายละเอียดเนื้อหาสำคัญของระเบียบวิธีวิจัยเป็นหัวข้อดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

สำหรับการกำหนดระเบียบวิธีการวิจัยหรือกระบวนการวิจัย (methodology) โดยการใช้กระบวนการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) ดังนี้

1. ประชากร

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยในเขตพื้นที่ตำบลพังขว้าง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร จำนวน 14,715 คน (องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ตำบลพังขว้าง ข้อมูล ณ วันที่ 15 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2561)

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยในเขตตำบลพังขว้าง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร ที่มีจำนวน 390 คน ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการคำนวณจากสูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) (1970, p. 225, อ้างถึงใน

ภัทรานิษฐ์ เหมาะทอง, วนิดาทองโคตร และสุพรรณณี อึ้งปัญญาตวงค์, 2561, หน้า 2) โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยในการเก็บรวบรวมข้อมูลทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 390 คน ยอมให้มีความคลาดเคลื่อนได้ร้อยละ 5 และทำการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified sampling) และการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling)

การกำหนดขนาดตัวอย่าง ใช้สูตรการคำนวณของ Taro Yamane (Taro Yamane, 1970, p. 225, อ้างถึงใน ภัทรานิษฐ์ เหมาะทอง, วนิดาทองโคตร และสุพรรณณี อึ้งปัญญาตวงค์, 2561, หน้า 2) ซึ่งกำหนดเป็นระดับความเชื่อมั่นเป็น ร้อยละ 95 โดยมีวิธีการคำนวณจากสูตร ดังต่อไปนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

n แทน จำนวนขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้

N แทน จำนวนประชากรทั้งหมด

e แทน ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้น (กำหนด e = .05)

แทนค่าสูตร

$$n = 14,715$$

$$n = \frac{14,715}{1 + 14,715(0.05)^2}$$

$$n = 389.41$$

ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความสะดวกแก่การคำนวณและตัวอย่างที่ได้สามารถเป็นตัวแทนของประชาชนได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 390 คน

วิธีสุ่มตัวอย่างโดยเลือกวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified sampling) และการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยแยกประชากรจากแต่ละหมู่บ้าน ซึ่งสามารถหาค่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างของประชาชนที่อาศัยในเขตตำบลพังขว้าง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร แล้วทำการสุ่มตัวอย่างในแต่ละพื้นที่จนครบจำนวนตามที่กำหนด ผู้วิจัยสามารถกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนขนาดของประชากร กลุ่ม ตัวอย่างในแต่ละหมู่บ้าน ได้ดังตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร (คน)	จำนวน กลุ่มตัวอย่าง(คน)
1	บ้านพังขวางใต้	2,076	50
2	บ้านพังขวางเหนือ	1,431	45
3	บ้านดงชุมขาว	935	15
4	บ้านห้วยทราย	1,053	20
5	บ้านหนองยาง	960	25
6	บ้านดงยอ	953	25
7	บ้านโนนชลประทาน	919	15
8	บ้านโนนสวรรค์	888	20
9	บ้านหนองปลาตุก	1,430	40
10	บ้านดงสมบูรณ์	462	15
11	บ้านหนองบัวสามัคคี	1,013	40
12	บ้านพังขวางกลาง	1,211	40
13	บ้านโนนสูง	478	15
14	บ้านดงชุมขาวใต้	906	25
	รวม	14,715	390

ที่มา: องค์การบริหารส่วนตำบลพังขวาง ข้อมูล ณ วันที่ 15 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2561

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สำหรับเครื่องมือที่มีความเหมาะสมในการนำมาใช้สำหรับกำหนดระเบียบวิธีการวิจัย ครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยเอกสาร ตำรา และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาวัด มาประกอบในการสร้างแบบสอบถามกำหนดแนวทางในการ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อศึกษา การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาวัด ในเขตพื้นที่ตำบลพังขว้าง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ของตำบลพังขว้าง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Check list) คือเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และหมู่บ้านที่อาศัย

ลักษณะแบบสอบถาม ในตอนที่ 2 ผู้วิจัยกำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามระบุระดับการปฏิบัติการพัฒนาวัดในเขตพื้นที่ตำบลพังขว้าง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร ในด้านต่าง ๆ ว่าอยู่ในระดับใด ทั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดคะแนนในการตอบแบบสอบถามออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด	ค่าคะแนนเท่ากับ	5
มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก	ค่าคะแนนเท่ากับ	4
มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง	ค่าคะแนนเท่ากับ	3
มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย	ค่าคะแนนเท่ากับ	2
มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยที่สุด	ค่าคะแนนเท่ากับ	1

ค่าความเป็นแบบ Rating Scale 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายของ Likert scale ดังนี้ (บุญธรรม กิจปรีดา บริสุทธิ, 2553, หน้า 197) คือ

ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00	หมายถึง การมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50	หมายถึง การมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50	หมายถึง การมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50	หมายถึง การมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00–1.50	หมายถึง การมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended form) ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาวัด ในเขตพื้นที่ตำบลพังขว้าง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร

สำหรับเครื่องมือในการศึกษาแนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาวัด ในเขตพื้นที่ตำบลพังขว้าง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยใช้ แบบสัมภาษณ์สร้างจากแบบสัมภาษณ์หรือข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำค่าเฉลี่ยรวมนำไปสัมภาษณ์กับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 ท่าน

การสร้างและการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

เพื่อให้เครื่องมือในการวิจัยมีคุณภาพและประสิทธิภาพ มีความสอดคล้องกับกรอบแนวคิดของการวิจัยมากที่สุด ผู้วิจัยจึงดำเนินการสร้างเครื่องมือตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร นิยามศัพท์เฉพาะ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งระเบียบวิธีวิจัยเพื่อหาแนวทางในการกำหนดรูปแบบของแบบสอบถาม และข้อคำถาม สร้างกรอบแนวคิดของการวิจัยจากการสังเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างทำการประเมินค่าตามความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาวัด ในเขตพื้นที่ตำบลพังขว้าง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร

2. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาเสนอประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมแล้วผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ

3. การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยนำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้าง รูปแบบ และข้อคำถาม เพื่อขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ดังมีรายชื่อดังนี้

3.1 รองศาสตราจารย์ ดร. ชรินทร์ วัฒนันท์ กรรมการบริหารหลักสูตร
ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (การบริหารการพัฒนา) คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สกลนคร

3.2 รองศาสตราจารย์ ดร. จิตติ กิตติเลิศไพศาล คณบดีคณะวิทยาการ
จัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

3.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พุฒม์จักร สิทธิ ตำแหน่งรองผู้อำนวยการ
สถาบันภาษา ศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

3.4 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สัจญาศรณ์ สวัสดิ์โธสง กรรมการบริหาร
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สกลนคร

3.5 ว่าที่ร้อยตรี ดร. พิศดาร แสนชาติ อาจารย์ประจำหลักสูตรปรัชญา
ดุษฎีบัณฑิต (การบริหารการพัฒนา) คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยการตรวจสอบความสอดคล้อง
ระหว่างภาพรวมทั้งหมดของแบบสอบถามโดยใช้สูตร IOC (Index of item objective
congruence) ตามวิธีของโรวินลลี (Rovinelli) และแฮมเบิลตัน (Hambleton) (ประจักษ์
ปฏิทัศน์, 2559, หน้า 14) เกณฑ์การให้คะแนนมีดังนี้

ให้คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

แล้วนำผลคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC ตามสูตร

$$\text{สูตร } IOC = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์ (1) ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 มีค่าความเที่ยงตรงสูงใช้ได้

(2) ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ต้องปรับปรุง ยังใช้ไม่ได้

4. แก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วเสนอ
ต่อประธานคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อนำไปทดลองใช้และหาคุณภาพของ
แบบสอบถามดังนี้

4.1 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่ใกล้เคียง จำนวน 30 ฉบับ คือ ประชาชนบ้านหนองหวาย หมู่ที่ 4 ตำบลวังยาง อำเภอพรหมนิคม จังหวัดสกลนคร

4.2 นำข้อคำถามที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination power) โดยใช้วิธีการหาค่าสหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม (Item total correlation) คัดข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.23 ขึ้นไป ค่าวิกฤตของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันที่ระดับนัยสำคัญ .05 (ประจักษ์ ปฏิทัศน์, 2559, หน้า 44)

4.3 นำค่าที่ได้มาทำการทดสอบความน่าเชื่อถือในเนื้อหาของคำตอบ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับพื้นที่ตำบลข้างเคียง จำนวน 30 คน ทั้งนี้ได้กำหนดค่าความเชื่อมั่นขั้นต่ำของแบบสอบถามไว้ที่ 0.7 (ไพศาล วรคำ, 2559, หน้า 26) โดยได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ดังนี้

1) แบบสอบถามด้านศาสนสถาน	ได้ค่าความเชื่อมั่น	0.853
2) แบบสอบถามด้านศาสนวัตถุ	ได้ค่าความเชื่อมั่น	0.816
3) แบบสอบถามด้านศาสนบุคคล	ได้ค่าความเชื่อมั่น	0.736
4) แบบสอบถามด้านศาสนธรรม	ได้ค่าความเชื่อมั่น	0.761
5) แบบสอบถามด้านศาสนกิจ	ได้ค่าความเชื่อมั่น	0.917

5. นำแบบสอบถามดังกล่าว ทำการปรับปรุงเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ถึงผู้นำชุมชนทุกหมู่บ้านในเขตตำบลวังขวาง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร เพื่อขอความร่วมมือในการแจ้งให้ประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในแต่ละหมู่บ้านตอบแบบสอบถาม

2. นำหนังสือรับรองและแนะนำตัวผู้วิจัย เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ส่งให้ผู้นำชุมชนทุกหมู่บ้าน ในเขตตำบลพังขว้าง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร
3. ผู้วิจัยแนะนำตัวเอง พร้อมชี้แจงวัตถุประสงค์การศึกษา เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล แจกแบบสอบถาม และอธิบายเพิ่มเติมในส่วนที่ไม่เข้าใจ
4. ผู้วิจัยติดตามขอรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง
5. เมื่อเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างแล้ว นำมาตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนของข้อมูลแล้วนำไปดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาทั้งหมด โดยใช้วิธีการทางสถิติ และวิเคราะห์โดยโปรแกรมสำเร็จรูปในการประมวลผล และวิเคราะห์ข้อมูล โดยดำเนินการ ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสอบถาม
2. ตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วลงรหัสตามแบบการลงรหัส (Coding Form) ตามเกณฑ์ของเครื่องมือแต่ละส่วน
3. ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล
 - 3.1 แบบสอบถามตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การหาค่าความถี่ (Frequencies) และค่าร้อยละ (Percentage)
 - 3.2 แบบสอบถามตอนที่ 2 การวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาวัด ในเขตพื้นที่ตำบลพังขว้าง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร แยกเป็นแบบมาตรฐาน 5 ระดับ วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) โดยแปลผลค่าเฉลี่ยใช้หลักเกณฑ์ดังนี้ (บุญธรรม กิจปรีดาปริสุทธิ, 2553, หน้า 156) คือ

ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00	หมายถึง การมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50	หมายถึง การมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50	หมายถึง การมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50	หมายถึง การมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึง การมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4. การทดสอบสมมติฐาน โดยการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาวัด ในเขตพื้นที่ตำบลพังขว้าง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร โดยใช้สถิติค่า t-test และ F-test ชนิดการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาวัด ในเขตพื้นที่ตำบลพังขว้าง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน ประกอบด้วย

1.1 ค่าความถี่ (Frequency)

1.2 ค่าร้อยละ (Percentage)

1.3 ค่าเฉลี่ย (Mean)

1.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ ประกอบด้วย

2.1 หาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญและใช้ค่าดัชนี

IOC (Index of item-objective congruence) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, หน้า 117)

$$\text{สูตร IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็น

ของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 หาอำนาจจำแนกของแบบสอบถามโดยวิธี Item-total correlation โดยใช้วิธีใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ โดยใช้เทคนิค 27% โดยใช้สูตร ดังนี้ (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2553, หน้า 177-178)

$$\text{สูตร} \quad p = \frac{p_H + p_L}{2n}$$

$$R = \frac{p_H - p_L}{n}$$

เมื่อ p_H แทน จำนวนประชาชนที่ตอบถูกในกลุ่มสูง
 p_L แทน จำนวนประชาชนตอบถูกในกลุ่มต่ำ
 n แทน จำนวนประชาชนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำ

2.3 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาไปทำการทดสอบ (Pilot test) จำนวน 30 ชุด กับกลุ่มตัวอย่างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาวัด ในเขตพื้นที่ตำบลพังขว้าง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร เพื่อตรวจสอบว่าคำถามสามารถสื่อความหมายตรงตามความต้องการ และมีความเหมาะสมหรือไม่ จากนั้นจึงนำมาทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2551, หน้า 115) ดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
 n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม
 $\sum S_i^2$ แทน ผลรวมคะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
 S_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's alpha coefficient; α) ซึ่งการประเมินความเที่ยงสัมประสิทธิ์แอลฟาได้มีการพิจารณาจากเกณฑ์การประเมินความเที่ยงสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค ดังนี้ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2550, หน้า 55)

ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α) การแปลความหมายระดับความเที่ยง

มากกว่า .9 ดีมาก

มากกว่า .8 ดี

มากกว่า .7 พอใช้

มากกว่า .6 ค่อนข้างพอใช้

มากกว่า .5 ต่ำ

น้อยกว่า หรือ เท่ากับ .5 ไม่สามารถรับได้

ในการหาความเชื่อมั่นโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's alpha coefficient) ที่ค่าระดับความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.96 ซึ่งถือได้ว่าอยู่ในระดับดีมากหมายถึง แบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปศึกษากับกลุ่มตัวอย่างจริงได้

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาวัด ในเขตพื้นที่ตำบลพังขว้าง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร ตามคุณลักษณะส่วนบุคคล ผู้วิจัยใช้สถิติ โดยใช้สูตร t-test ดังนี้

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{N \Sigma D - (\Sigma D)^2}{N - 1}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าที่จะใช้พิจารณา t - distribution

ΣD แทน ผลรวมของความแตกต่าง

N แทน จำนวนประชากร

ΣD^2 แทน ผลรวมของกำลังสองของความแตกต่าง

df = N - 1

ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 กรณีที่ตัวแปรอิสระมี 2 กลุ่ม และใช้สถิติ F-test ชนิดการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ในกรณีที่ ตัวแปรอิสระมีมากกว่า 2 กลุ่ม เมื่อพบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีทดสอบแบบ Least significant difference (LSD)

การศึกษาแนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา วัดในเขตพื้นที่ตำบลพังขว้าง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร

การศึกษาแนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาวัด
ในเขตพื้นที่ตำบลพังขว้าง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร ได้จากข้อเสนอแนะจากการระดม
ความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียจากการได้รับการพัฒนาวัด พระสงฆ์
ผู้บริหารท้องถิ่น ครุฑจากประชาชน ผู้นำชุมชน นักวิชาการ และ จำนวน 10 ท่าน ที่
ร่วมกันพิจารณา หาแนวทางในการพัฒนาวัดในเขตพื้นที่ตำบลพังขว้าง อำเภอเมือง
จังหวัดสกลนคร ที่ได้จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากค่าเฉลี่ยรายด้านที่มีค่าต่ำกว่าเกณฑ์
ค่าเฉลี่ยรวม นำมาเป็น แนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาวัด
ในเขตพื้นที่ตำบลพังขว้าง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร เพื่อการพัฒนาวัดให้มีคุณภาพและ
ประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นทั้งนี้ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 ท่าน ประกอบด้วย

1. พระครูสุวรรณสิริชัย เจ้าคณะตำบลพังขว้าง อำเภอเมือง
จังหวัดสกลนคร
2. พระสมุห์กฤษณวัฒน์ กิตติปัญญา รองเจ้าคณะตำบลพังขว้าง
อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พุทฒจักร ลิทธิ ตำแหน่งรองผู้อำนวยการ
สถาบันภาษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
4. นางมัณฑนา ไชยแสงราช นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพังขว้าง
อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร
5. นางเมตตา บุญวัฒน์ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลพังขว้าง
อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร
6. นางเอี่ยมพร หนาดคำ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ
ตำบลพังขว้าง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร
7. นายกมล เหลาสะอาด ผู้อำนวยการอาสาสมัครสาธารณสุขประจำ
หมู่บ้าน ตำบลพังขว้าง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร
8. นางวาสนา เทศนา ผู้อำนวยการโรงเรียนห้วยทรายวิทยา บ้านห้วยทราย
ตำบลพังขว้าง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร
9. นายถาวร วันดี กำนันตำบลพังขว้าง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร

10. นางมนเทียน สุขศรี ประธานชมรมผู้สูงอายุ บ้านห้วยทราย หมู่ 4 ตำบลพังช้าง อำเภอมือง จังหวัดสกลนคร

1. การสนทนากับผู้ให้ข้อมูลการสัมภาษณ์ เป็นการนำผลการวิจัยในช่วงที่ 1 ไปนำเสนอและเพิ่มเติมประเด็นต่าง ๆ ที่ยังขาดความสมบูรณ์ พร้อมศึกษาแนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาวัดในเขตพื้นที่ตำบลพังช้าง อำเภอมือง จังหวัดสกลนคร โดยศึกษาเชิงคุณภาพ และการสัมภาษณ์บุคคล

1.1 ประชากรกลุ่มเป้าหมาย คือ เลือกแบบเจาะจง โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญ ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียจากการได้รับพัฒนาวัดในเขตพื้นที่ตำบลพังช้าง พระสงฆ์ ผู้บริหารท้องถิ่น ศรัทธาจากประชาชน ผู้นำชุมชน นักวิชาการ และจำนวน 10 คน

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นคำถามไว้จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านศาสนสถาน ด้านศาสนวัตถุ ด้านศาสนบุคคล ด้านศาสนธรรมและด้านศาสนกิจ ซึ่งประเด็นทั้ง 5 ข้อนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดจากผลการวิจัยในช่วงที่ 1 โดยกำหนดเป็นหัวข้อการสัมภาษณ์ ซึ่งได้สังเคราะห์จากบทสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยได้รวบรวมไว้แล้ว

2. ขั้นตอนการดำเนินงาน ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการดำเนินการจัดการสัมภาษณ์ (Interview) ดังนี้

2.1 ขั้นตอนเตรียมการ

1) ประสานงานกับประชากรกลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียจากการได้รับพัฒนาวัดในเขตพื้นที่ตำบลพังช้าง พระสงฆ์ ผู้บริหารท้องถิ่น ศรัทธาจากประชาชน ผู้นำชุมชน นักวิชาการ และจำนวน 10 คน โดยผู้วิจัยจะทำการชี้แจงรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการสัมภาษณ์

2) จัดเตรียมสถานที่และอุปกรณ์ สถานที่ที่การสัมภาษณ์ คือ เข้าถึงสถานที่ โดยมีอุปกรณ์ที่ใช้ คือ กระดาษ ปากกา และกล้องถ่ายรูป

3) ผู้วิจัยได้กำหนดตัวเองเป็นผู้นำการสัมภาษณ์ ผู้ช่วยจดบันทึก พร้อมชี้แจงทำความเข้าใจ

2.2 ขั้นตอนดำเนินการ ผู้วิจัยเป็นผู้นำการสัมภาษณ์ โดยมีวิธีการดำเนินการ ดังนี้

1) ตรวจสอบสถานที่ ความพร้อมเรื่องสถานที่ และสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ บริเวณ

2) สร้างบรรยากาศให้เกิดความคุ้นเคยระหว่างผู้วิจัยกับผู้ให้สัมภาษณ์ เพื่อให้มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด หรือมุ่งให้บุคคลได้มีการเสนอแนวทางการพัฒนาวัดในเขตพื้นที่ตำบลพังขว้าง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร ตามประเด็นที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้

3) ให้ผู้รับการสัมภาษณ์ได้แสดงความคิดเห็นตามประเด็นที่ผู้วิจัยตั้งไว้โดยเรียงจากคำถามที่เป็นเรื่องทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาวัดในเขตพื้นที่ตำบลพังขว้าง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร แล้วโยงให้เข้ากับประเด็น ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ 5 ด้าน คือ 1. ด้านศาสนสถาน 2. ด้านศาสนวัตถุ 3. ด้านศาสนบุคคล 4. ด้านศาสนธรรม และ 5. ด้านศาสนกิจ

2.3 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล หลังจากการสัมภาษณ์เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยทำการถอดคัดลอกข้อความการสัมภาษณ์ (Interview) จากกระดาษจดบันทึก

2.4 การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) แล้วนำเสนอเชิงพรรณนา ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

1) จัดกลุ่มประเด็นของสาระสำคัญ (Grouping) ที่ผู้ให้สัมภาษณ์ได้ตอบตามกระบวนการในการสัมภาษณ์

2) อธิบาย ขยายความ เรียบเรียงเนื้อความ (Explanation)

3) ตีความในประโยคคำพูดบางคำ (Interpretative)

4) พรรณนาความ (Descriptive)

การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ

การเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นขั้นตอนที่สำคัญสำหรับการวิจัย ซึ่งต้องใช้แหล่งข้อมูลที่หลากหลาย เน้นความจริง ถูกต้อง และเชื่อถือได้ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เทคนิคศึกษา ดังต่อไปนี้

1. การสัมภาษณ์ (Interview) ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์กับกลุ่ม

เป้าหมายเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาวัดในเขตพื้นที่ตำบลพังขว้าง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร เนื่องจากวัดเป็นองค์กรหนึ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก ในการที่จะพัฒนาให้องค์กรเหล่านี้เจริญเติบโตได้อย่างมีคุณภาพ และจะทำให้ประชาชนในพื้นที่เกิดความศรัทธาความพึงพอใจในการได้รับการพัฒนาวัดที่ตำบลพังขว้างได้อย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผล

2. การสัมภาษณ์โดยไม่จำกัดคำตอบ เพื่อที่จะได้รับข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาวัดในเขตพื้นที่ตำบลพังขว้าง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร เหตุผลของการพัฒนาวัดในด้านต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล และสาเหตุที่ทำให้การพัฒนาวัด ลดน้อยลงไป ทศนคติของผู้รับการพัฒนาวัดของตำบลพังขว้าง โดยผู้วิจัยจะให้ผู้ถูกสัมภาษณ์พูดตามความพอใจ และนำคำถามบางประโยคเพื่อค้นหาคำตอบโดยอาศัยหลักจากกรอบแนวคิดที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ ทั้ง 5 ด้าน คือ 1. ด้านศาสนสถาน 2. ด้านศาสนวัตถุ 3. ด้านศาสนบุคคล 4. ด้านศาสนธรรม และ 5. ด้านศาสนกิจ

3. การเก็บประวัติ ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียจากการได้รับการพัฒนาวัดในเขตตำบลพังขว้าง โดยมี พระสงฆ์ ผู้บริหารท้องถิ่น ศรัทธาจากประชาชน ผู้นำชุมชน นักวิชาการ โดยผู้วิจัยได้ตั้งคำถามจากกรอบแนวคิดทั้ง 5 ด้าน คือ 1. ด้านศาสนสถาน 2. ด้านศาสนวัตถุ 3. ด้านศาสนบุคคล 4. ด้านศาสนธรรมและ 5. ด้านศาสนกิจ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด การเก็บรวบรวมโดยการสัมภาษณ์ (Interview) ผู้วิจัยได้ดำเนินการระหว่างเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2562

การเข้าถึงข้อมูล

ผู้วิจัยได้แยกรายละเอียดในการพบแหล่งข้อมูลไว้ดังนี้

การสัมภาษณ์ (Interview) ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงการวิจัยดังกล่าว ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียจากการได้รับแนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาวัดในเขตพื้นที่ตำบลพังขว้าง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร โดยมี พระสงฆ์ ผู้บริหารท้องถิ่น ศรัทธาจากประชาชน ผู้นำชุมชน นักวิชาการ โดยผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากผู้ที่ได้รับแนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาวัดในเขตพื้นที่ตำบลพังขว้าง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ โดยการเก็บประวัติ การสัมภาษณ์ และการสัมภาษณ์โดยการไม่จำกัดคำตอบ โดยยึดหลักตามกรอบแนวคิดทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านศาสนสถาน 2. ด้านศาสนวัตถุ 3. ด้านศาสนบุคคล 4. ด้านศาสนธรรม และ 5. ด้านศาสนกิจ บุคคลดังต่อไปนี้

1. พระครูสุวรรณลีริชัย เจ้าคณะตำบลพังขว้าง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร

2. พระสมุห์กฤษณวัฒน์ กิตติปัญญา รองเจ้าคณะตำบลพังขว้าง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร

3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พุทฒจักร ลิทธิ ตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถาบันภาษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
4. นางมัณฑนา ไชยแสงราช นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพังขว้าง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร
5. นางเมตตา บุญวัฒน์ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลพังขว้าง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร
6. นางเอี่ยมพร หนาดคำ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลพังขว้าง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร
7. นายกมล เหลาสะอาด ผู้อำนวยการอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ตำบลพังขว้าง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร
8. นางวาสนา เทศนา ผู้อำนวยการโรงเรียนห้วยทรายวิทยา บ้านห้วยทราย ตำบลพังขว้าง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร
9. นายถาวร วันดี กำนันตำบลพังขว้าง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร
10. นางมนเทียน สุขศรี ประธานชมรมผู้สูงอายุ บ้านห้วยทราย หมู่ 4 ตำบลพังขว้าง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร

การบันทึกข้อมูลและการตรวจสอบข้อมูล

การเก็บข้อมูลในแต่ละครั้ง ส่วนใหญ่ผู้วิจัยเลือกเก็บข้อมูลด้วยตนเอง อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง โดยผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์บุคคลตามกลุ่มเป้าหมายด้วยตนเอง และการจดบันทึกตามประเด็นที่สัมภาษณ์ ในส่วนของการตรวจสอบข้อมูล ผู้วิจัยจะสอบถามกับบุคคลกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความหมาย นำไปสู่ความรู้ ความเข้าใจ ในประเด็นที่เป็นปัญหาของการวิจัยได้เป็นอย่างดี และกระจ่างชัดเจน ซึ่งใช้วิธีการดังต่อไปนี้ คือ

1. วิเคราะห์ข้อมูลแบบสร้างข้อสรุป ซึ่งเป็นกระบวนการดำเนินงานที่มีลักษณะอย่างต่อเนื่อง โดยมีการวิเคราะห์ระหว่างการเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดทำรหัส และการจัดสร้างหัวข้อ แนวคิด การสืบค้น และการประเมินผลความสำคัญในข้อมูล
2. วิเคราะห์เนื้อหา ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยาย โดยใช้วิธีการตีความสร้างข้อสรุปที่มีความเป็นระบบ
3. วิเคราะห์โดยการอธิบายสาเหตุ โดยการเชื่อมโยงชุดข้อมูลตามความสัมพันธ์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในปรากฏการณ์